GENERALINIO ADVOKATO PAOLO MENGOZZI IŠVADA,

pateikta 2007 m. vasario 15 d. [1]

I — Įžanga

1. Šioje byloje Teisingumo Teismo prašoma išaiškinti 1993 m. vasario 1 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 259/93 dėl atliekų vežimo Europos Bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos priežiūros ir kontrolės (toliau – Reglamentas) [2], kiek tai susiję su tam tikromis jo II priede nurodytų atliekų kategorijomis. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas Teisingumo Teismo konkrečiai klausia, ar privaloma pranešti eksportuojant panaudojimo tikslais atliekas, kurias sudaro dviejų skirtingų medžiagų junginys, kuris nėra nurodytas Reglamento II priede, tačiau abi junginį sudarančios medžiagos yra nurodytos šiame priede.

II — Teisinis pagrindas

Svarbios Bendrijos teisės nuostatos

2. Šioje byloje nagrinėjamas Reglamentas buvo priimtas siekiant sukurti atliekų vežimo Bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos priežiūros ir kontrolės sistemą, taikomą vežimui tiek EB valstybėse narėse, tiek į trečiąsias valstybes, išsaugoti aplinką, apsaugoti ją bei gerinti jos kokybę ir atsižvelgti į Bendrijos įsipareigojimus pagal Bazelio konvenciją ir 1992 m. kovo 30 d. OECD Tarybos sprendimą (toliau – OECD sprendimas) [3].

1 — Originalo kalba: italų.

2 — OL L 30, p. 1, su 2001 m. gruodžio 28 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2557/2001 (OL L 349, p. 1) padarytais pakeitimais, ir kurį vėliau pakeitė 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, p. 1).

3 — 1992 m. kovo 30 d. OECD Tarybos sprendimas dėl panaudojimui skirtų atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės, C(92) 39 galutinis.

3. Šiai bylai svarbios šios Reglamento konstatuojamosios dalys:

„kadangi Bendrija pasirašė 1989 m. kovo 22 d. Bazelio konvenciją dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinio vežimo bei jų šalinimo kontrolės;

<...>

kadangi Bendrija yra patvirtinusi 1992 m. kovo 30 d. OECD Tarybos sprendimą dėl panaudojimui skirtų atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės;

<...>

kadangi svarbu organizuoti atliekų vežimo priežiūrą ir kontrolę, atsižvelgiant į aplinkos išsaugojimo, apsaugojimo bei jos kokybės gerinimo būtinybę;

<...>

kadangi priklausomai nuo atliekų rūšies ir paskirties (ar atliekos skirtos šalinti, ar panaudoti) turi būti taikoma ir skirtinga tvarka;

<...>

kadangi, eksportuojant atliekas panaudoti į šalis, kurioms netaikomas OECD sprendimas, privaloma laikytis aplinkosaugos požiūriu tinkamų atliekų tvarkymo sąlygų;

<...>

kadangi vežant panaudoti skirtas atliekas, įtrauktas į OECD sprendimo žaliąjį sąrašą, šiuo reglamentu nustatyta kontrolės tvarka neturi būti apskritai taikoma, nes tokios atliekos, jei jos tinkamai panaudojamos paskirties šalyje, neturėtų kelti pavojaus aplinkai;“

4. Reglamentu sukurtos atliekų vežimo sistemos Bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos skiriasi iš esmės trimis požymiais, būtent atliekų rūšimi, tuo, ar jos skirtos panaudoti, ar šalinti (pagal šių operacijų klasifikavimą 1975 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvoje 75/442/EEB dėl atliekų [4]), ir paskirties šalimi. Su tam tikromis išimtimis (įskaitant atliekų, įtrauktų į žaliąjį sąrašą, vežimą) paprastai visų rūšių vežimui reikalingas išankstinis pranešimas.

5. Pagal pirmąjį požymį Reglamentas skirsto atliekas į tris sąrašus: „žaliąjį atliekų sąrašą“ (II priedas), „gintarinį atliekų sąrašą“ (III priedas) ir „raudonąjį atliekų sąrašą (IV priedas) (toliau – atitinkamai žaliasis sąrašas, gintarinis sąrašas arba raudonasis sąrašas arba II priedas, III priedas arba IV priedas).

6. Pagal cituotą keturioliktą konstatuojamąją dalį į žaliąjį sąrašą įtrauktos medžiagos laikomos nekeliančiomis pavojaus aplinkai, jeigu jos tinkamai panaudojamos, ir reikalavimas pranešti apie šių medžiagų gabenimą paprastai netaikomas, jei jos skirtos panaudoti kitoje valstybėje narėje.

7. Reglamento 1 straipsnis įtvirtina:

„<...>

3. a) Šio reglamento nuostatos taip pat netaikomos vežant atliekas, skirtas tik panaudojimui ir išvardytas II priede, išskyrus atvejus, numatytus pagal 11 straipsnio b, c, d ir e punktus ir 17 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis.

b) tokioms atliekoms taikomos Direktyvos 75/442/EEB nuostatos <...>“

8. Kalbant apie „žaliųjų“ atliekų vežimą panaudoti į Kiniją, kuriai netaikomas OECD sprendimas, pagal 1999 m. liepos 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1547/1999 [5] pagrindinei bylai svarbių įvykių metu galiojusią redakciją ši valstybė nereikalavo išanks-

4 — OL L 194, p. 39, bylos faktinėms aplinkybėms aktuali redakcija, iš dalies pakeista 1996 m. gegužės 24 d. Komisijos sprendimu 96/350/EB (OL L 135, p. 32, dabar konsoliduota 2006 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/12/EB dėl atliekų (OL L 114, p. 9).

5 — Reglamentas, pagal Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 259/93 nustatantis kontrolės tvarką, reglamentuojančią tam tikrų rūšių atliekų vežimą į tam tikras šalis, kurioms netaikomas EBPO Sprendimas C(92) 39 galutinis (OL L 185 p. 1).

tinio pranešimo dėl tam tikrų „žaliųjų“ atliekų vežimo, įskaitant medžiagas, priskirtas GA 120 7404 00, GC 020 ir GH kategorijoms, tačiau prieš siuntimą šias medžiagas turi patikrinti CCIC (*China National Import and Export Commodities Inspection Corporation*).

9. Dėl atliekų klasifikavimo pažymiu, kad kiekvienas sąrašas yra padalytas į abėcėline tvarka išdėstytas antraštines dalis (pavyzdžiui, kaip minėta bendroji GH kategorija, į kurią įtrauktos Kietosios plastikų atliekos), kurios savo ruožtu yra suskirstytos į konkretesnes, sunumeruotas antraštines dalis [6].

10. Atliekoms, susijusioms su šia byla, taikytinos kategorijos „GA 120 7404 00 Vario atliekos ir laužas“, „GH 013 (buvusi 3915 30) vinilchlorido polimerai“, bendroji kategorija „GC (Kitos atliekos, kuriose yra metalų)“ ir šios specialios kategorijos: „Elektriniai agregatai, kuriuose yra tik metalų arba jų lydinių“ bei „GC 020 Elektronikos laužas (pvz., spausdintinės plokštės, elektroninės dalys, laidai ir pan.) ir panaudotos elektroninės dalys, tinkamos netauriųjų ir tauriųjų metalų panaudojimui“.

11. Žaliojo sąrašo preambulė, įterpta 1994 m. spalio 21 d. Komisijos sprendimu 94/721/EB [7], pritaikančiu pagal Reglamento 42 straipsnio 3 dalį Reglamento II, III ir IV priedus [8], numato:

„Nepaisant to, ar atliekos yra įtrauktos į šį sąrašą, jos negali būti vežamos kaip žaliosios atliekos, jeigu užterštos kitomis medžiagomis tiek, kad: a) tai padidintų su atliekomis susijusią riziką, kai jos tampa tokios, kad jas būtų galima įtraukti į gintarinį arba raudonąjį sąrašą, arba b) šių atliekų neįmanoma panaudoti taip, kad jos būtų saugios aplinkai.“

12. Dėl atliekų, neįtrauktų į jokius sąrašus pagal II, III ir IV priedus, 17 straipsnio 8 dalis numato:

6 — Taip pat pažymiu, kad raidė G kategorijose reiškia, jog jos įtrauktos į Reglamento II priedo žaliąjį sąrašą.

7 — Pažymiu, kad cituoto Reglamento Nr. 1547/1999 D priede išvardijamos atliekų rūšys, minimos Reglamento Nr. 259/93 II priede, kurioms netaikomos eksporto į trečiąsias šalis, įskaitant Kiniją, kontrolės procedūros, minimos tame pačiame D priede. Taip pat pažymiu, kad nors dėl antraštės GC 010 II priedo formuluotė yra „(atliekos iš) elektrinių agregatų, kuriuose yra tik metalų arba jų lydinių“, D priede naudojama kitokia formuluotė: „elektriniai agregatai, kuriuose yra tik metalų arba jų lydinių“.

8 — OL L 288 p. 36.

„Kai III ir IV prieduose išvardytos atliekos ir atliekos, kurios dar nėra priskirtos II, III ar IV priedams, yra eksportuojamos panaudojimui į ir per šalis, kurioms netaikomas OECD sprendimas:

— analogiškai taikomas 15 straipsnis, išskyrus jo 3 dalį,

— galima iškelti pagrįstus prieštaravimus tik pagal 7 straipsnio 4 dalį,

išskyrus tuos atvejus, kai pagal 16 straipsnio 1 dalies b punktą sudarytos dvišalės ar daugiašalės sutartys numato kitaip ir remiantis 4 ar 6 šio straipsnio dalyse ar 15 straipsnyje numatyta kontrolės tvarka."

13. Reglamento 15 straipsnyje įtvirtinama išankstinio pranešimo ir leidimo tvarka, taikoma į raudonąjį sąrašą įtrauktoms atliekoms.

14. Galiausiai reikia pažymėti, kad Reglamento 26 straipsnis numato:

„1. Bet koks atliekų vežimas:

a) nepranešus visoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms, kaip numato šis reglamentas; arba

b) negavus atitinkamų kompetentingų institucijų sutikimo, kaip numato šis reglamentas; arba <...>

laikomas nelegaliu vežimu.

2. Jei dėl tokio nelegalaus vežimo kaltas yra pranešėjas, siunčianti kompetentinga institucija užtikrina, kad:

a) tokias atliekas atsiims pranešėjas arba, jei būtina, pati kompetentinga institucija į siunčiančią valstybę, o jei tai praktiškai neįmanoma;

b) tokios atliekos bus pašalintos ar panaudotos kitokiu aplinkosaugos požiūriu tinkamu būdu, per 30 dienų nuo tada, kai kompetentingai institucijai buvo pranešta apie neteisėtą vežimą, arba per kitokį laikotarpį, dėl kurio kompetentingos institucijos gali susitarti.

Šiuo atveju siunčiamas atskiras pranešimas. Jokia siunčianti ar tranzito valstybė narė neturi prieštarauti tokių atliekų grąžinimui esant tinkamai motyvuotam paskirties kompetentingos institucijos prašymui su nurodytomis priežastimis."

III — Bylos faktinės aplinkybės ir prejudiciniai klausimai

15. Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimo matyti, kad 2004 m. kovo mėn. *Omni Metal Service* (toliau – OMS), Prancūzijoje įsteigta bendrovė, pardavė kabelių laužo siuntą Kinijos bendrovei, priklausančiai Australijos bendrovių grupei, kurios specializacija yra metalų apdorojimas.

16. OMS aptariamą laužą vežė jūra iš Bilbao, Ispanijoje, į Kiniją per Nyderlandus. Siuntai buvo gautas išankstinis Kinijos institucijų leidimas, ją patikrinus *China National Import and Export Commodities Inspection Corporation*, tačiau Nyderlandų valdžios institucijoms nebuvo pranešta.

17. Nyderlandų muitinės institucijoms, atlikus patikrinimą, paaiškėjo, kad vežamą kabelį, klasifikuotą lydinčiuose dokumentuose kaip „elektros", sudarė varinė šerdis, apvilkta PVC danga, o diametras buvo iki 15 cm. Nyderlandų valdžios institucijų nuomone, vario ir PVC junginys nepatenka nė į vieną iš Reglamento II, III arba IV priedų kategorijų, o būtent – į žaliąjį sąrašą, todėl jie parsiuntė šią laužo siuntą atgal į Ispaniją, išsiuntimo valstybę, remdamosi tuo, kad siunta pažeidė Reglamente įtvirtintas pranešimo ir leidimo procedūras ir todėl buvo nelegalus atliekų vežimas pagal 26 straipsnį.

18. Tuo pačiu metu OMS buvo iškelta baudžiamoji byla už atliekų vežimą tinkamai apie tai nepranešus kompetentingoms tranzito valstybės institucijoms pagal Reglamento 15 straipsnį.

19. *Rechtbank te Rotterdam* (Roterdamo apylinkės teismo) priimtame sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą konstatuota, kad, *Openbaar Ministerie* (prokuratūros) teigimu, aptariamos atliekos nėra priskiriamos žaliojo atliekų sąrašo GC 020 kategorijai, nes, jos nuomone, tai ne buitiniai laidai arba kabeliai, o didelio skersmens požeminiai kabeliai.

20. Taip pat, *Openbaar Ministerie* teigimu, kadangi toks PVC ir vario junginys aptariamame kabelyje nenurodomas žaliajame sąraše, negalima jo laikyti įtrauktu į sąrašą, nes, atsižvelgiant į Reglamento tikslus ir tai, kad „žaliųjų" medžiagų vežimui taikoma procedūra yra Reglamentu sukurtos kontrolės sistemos išimtis, būtina ją aiškinti siaurai ir taikyti sąrašą tik ribotiems atvejams. Pagrįsdama tokią nuomonę, *Openbaar Ministerie* nurodė sprendimą *Beside*[9], kuriame teigiama, kad Teisingumo Teismas nustatė, jog II priede numatyta atliekų vežimo procedūra gali būti taikoma tik „tinkamai surūšiuotoms" žaliosioms atliekoms arba „žaliųjų" atliekų junginiams, kurie, jei nėra atskirti, į žaliąjį sąrašą turi būti įtraukti kaip junginys.

21. Todėl, jos nuomone, Reglamento 15 straipsnis pagal analogiją 17 straipsnio 8 daliai turi būti taikomas ir atliekų, kurias sudaro neatskirtų „žaliųjų" atliekų junginys, neįtrauktas į jokį iš Reglamente numatytų sąrašų, siuntai į Kiniją – OECD nepriklausančią valstybę. *Openbaar Ministerie* tęsia, kad todėl šioje byloje kompetentingoms Nyderlandų institucijoms turėjo būti pranešta apie šį vežimą.

22. OMS prieštarauja tokiai nuomonei, tvirtindama, kad šis kabelis priskirtinas GC 020 kategorijai, nes svarbiausias kriterijus tokiam priskyrimui yra kabelių sudėtis, o jų kilmė ar diametras nėra svarbūs. Dėl to, kad šiuos kabelius sudaro PVC ir varis, jos nuomone, jie turėtų būti vertinami taip pat kaip elektronikos laužas pagal GC 020 kategoriją, nes šiai kategorijai priskiriami laidai ir (arba) kabeliai paprastai sudaryti iš tokių medžiagų.

23. Alternatyvai OMS tvirtino, kad žaliajam sąrašui taikoma procedūra turi būti taikoma bet kuriuo atveju ir dviem medžiagoms, kurios yra įtrauktos į tą sąrašą, net jei šių medžiagų junginio sąraše nėra. OMS teigimu, tokį aiškinimą patvirtina daugumos valstybių narių, įskaitant Ispaniją – siuntimo valstybę, praktika, kurios taip pat laikomasi ir Kinijoje, paskirties valstybėje.

9 — 1998 m. birželio 25 d. Sprendimas *Beside ir Besselsen* (C-192/96, Rink. p. I-4029).

24. Kadangi prašymą priimti prejudicinį sprendimą priėmusiam teismui iškilo abejonių dėl atitinkamų Reglamento nuostatų aiškinimo, jis nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar šioje byloje nagrinėjamos kabelio atliekos (kai kurios iš jų 15 cm skersmens) gali būti priskirtos žaliajame sąraše numatytai „elektronikos laužo (pvz., laidai ir kt.)“ GC 020 kategorijai?

2. Jei Teisingumo Teismo atsakymas į pirmąjį klausimą neigiamas, ar žaliajame sąraše nenurodytą junginį, sudarytą iš žaliajame sąraše išvardytų medžiagų, galima arba privaloma laikyti į žaliojo sąrašo taikymo sritį patenkančia medžiaga ir ar galima tokį junginį, kurį ketinama panaudoti, vežti netaikant pranešimo procedūros?

3. Ar šiuo aspektu būtina, kad šios atliekos būtų pateikiamos arba vežamos atskirai?“

25. Pagal Teisingumo Teismo statuto 23 straipsnio 2 dalį OMS, Komisija ir Nyderlandų bei Portugalijos vyriausybės pateikė rašytines pastabas. Posėdyje dalyvavo OMS, Komisija ir Nyderlandų vyriausybė.

IV — Teisinė analizė

A — *Pirmasis klausimas*

26. Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia sužinoti, ar įvairių diametrų kabeliai, sudaryti iš PVC ir vario, gali būti priskirti GC 020 kategorijai kaip elektronikos laužas ir gali būti vežami kaip „žaliosios atliekos“ iš anksto nepranešus.

27. Šiame kontekste OMS tvirtina, kad GC 020 kategorija numato ne baigtinį sąrašą, bet yra likutinė kategorija, kurios svarbiausias požymis priskiriant atliekas „elektronikos laužui ir panaudotoms elektronikos dalims“ yra atliekų sudėtis, o kabelių ir laidų atveju nesvarbu paskirtis (ar tai buitinis, ar komunalinis kabelis) ir dydis (diametras ir (arba) ilgis). Atsižvelgdama į Reglamento tikslą apsaugoti aplinką, OMS mano, jog

tam, kad kabeliai būtų priskirti šiai kategorijai pakanka, kad juos sudarančios medžiagos nėra užterštos taip, kad keltų grėsmę žmonių sveikatai arba aplinkos apsaugai panaudojimo procese. Todėl šis kabelis, kurį, kaip daugumą elektros kabelių ir laidų, sudaro varinis laidas ir PVC ir kuris nėra užterštas kitomis medžiagomis, turi būti traktuojamas kaip elektronikos laužas ir jį turėtų būti galima vežti be išankstinio leidimo.

28. Pagrįsdama tokį platų GC 020 kategorijos aiškinimą, OMS cituoja 2003 m. sausio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/96/EB [10], įtvirtinančią elektros ir elektroninės įrangos tvarkymo bendrąsias nuostatas, ta prasme, kad šių dviejų rūšių įrangos šalinimas arba panaudojimas nesukelia kitokio pavojaus aplinkai, nes dviejų rūšių įrangos sudėtis yra vienoda.

29. Nyderlandų vyriausybė savo ruožtu mano, jog Reglamento tikslas, nurodytas pirmoje–penktoje ir aštuntoje konstatuojamosiose dalyse ir Teisingumo Teismo patvirtintas sprendime *Parlamentas prieš Tarybą* [11], užtikrinti aukšto lygio aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugą reikalauja, kad a) supaprastinta procedūra į žaliąjį sąrašą įtrauktų atliekų vežimui panaudoti būtų taikoma ribotais atvejais, nors ja nukrypstama nuo įprastinės Reglamentu sukurtos kontrolės sistemos; ir b) į šį sąrašą įtrauktos atliekų kategorijos būtų aiškinamos siaurai.

30. Remiantis tokiu siauru aiškinimu, svarbiausias atliekų priskyrimo GC 020 kategorijai požymis, jos nuomone, būtų atliekų „kilmė“, kuri turi būti suprantama kaip „elektronikos įranga“ ir kurią būtinai reikia atskirti nuo elektros įrangos, aiškiai įvardytos GC 010 kategorijoje.

31. Todėl, kadangi šios atliekos vežimo dokumentuose buvo įvardytos kaip elektros kabelis ir turėjo būti laikomos „požeminiu kabeliu elektros tiekimui“, Nyderlandų vyriausybė tvirtina, kad šis kabelis negali būti priskiriamas žaliojo sąrašo GC 020 kategorijai.

10 — OL L 37, p. 24, paskutinį kartą pakeista 2003 m. gruodžio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/108/EB (OL L 345, p. 106).

11 — 1994 m. birželio 28 d. Sprendimas (C-187/93, Rink. p. I-2857, 18–23 punktai).

32. Mano nuomone, ir kaip Komisija pažymėjo posėdyje, iš semantinės GC 020 kategorijos analizės matyti, kad sąvokų „laužas" ir „dalys" vertė atliekų priskyrimui yra vien tik aprašomoji, o ne nurodomoji. Taip pat nagrinėjamų atliekų sudėtis (šiuo atveju varis ir PVC, iš kurių paprastai susideda kabeliai ir (ar) laidai) negali būti priskyrimą GC 020 kategorijai lemiantis kriterijus, nes šios kategorijos tekste tai neminima; o tokie patys svarstymai taikytini ir atliekų kilmei („buitinės ar komunalinės").

33. Vienintelis reikšmingas faktorius atliekoms šiai kategorijai priskirti yra atliekų kilmė. Iš tiesų GC 020 kategorija apima elektronikos laužą, įskaitant kabelius ir laidus, kurie yra paminėti kaip pavyzdys. Todėl požymis, kuris, atrodo, nulemia atliekų priskyrimą, yra atliekų „elektroninė" kilmė, kitaip tariant, tai, kad jos buvo arba yra elektroninės įrangos dalis, neatsižvelgiant į sudėtį, išmatavimus ar buitinę arba komunalinę kilmę.

34. Tokį aiškinimą patvirtina, viena vertus, vienodos teksto versijos įvairiomis kalbomis, kuriose nurodoma sąvoka „elektroninės", o kita vertus, sisteminė bendros GC kategorijos formuluotė (Kitos atliekos, kuriose yra metalų), prie kurios priskiriama subkategorija GC 020. Iš tiesų pirmoji šios bendrosios kategorijos antraštė yra GC 010, o atliekų kilmė ir sudėtis, t. y. elektriniai agregatai, „kuriuose yra tik metalų arba jų lydinių" [12], atrodo, nulemia priskyrimą šiai kategorijai. Šiuo aspektu ji skiriasi nuo kitos kategorijos, nagrinėjamos šioje byloje, GC 020, kurios taikymo apimtis yra labiau ribota, nes ji apima tik *elektronikos kilmės* atliekas, tinkamas „netauriųjų ir tauriųjų metalų panaudojimui".

35. Iš to išplaukia, kad GC 020 kategorijai priskiriami ne visi laidai arba kabeliai, kurie, kaip jau minėjau, įtraukti į sąrašą tik kaip pavyzdžiai, bet tik tie, kurie yra arba buvo įrangos, klasifikuotinos kaip elektroninės, dalis.

36. Be to, dėl Direktyvos 2002/96/EB, t. y. EEĮA direktyvos, pažymėtina, kad nors ji iš tiesų įtvirtina elektros ir elektroninės įrangos tvarkymo bendrąsias nuostatas, tai, kad kam nors tai leido padaryti prielaidą, jog skirtumas tarp šių atliekų nėra svarbus atliekų priskyrimui žaliajam sąrašui, vis tiek reikalauja pateikti pastabų šiuo klausimu.

37. Pirmiausia reikia pažymėti, kad minėtos direktyvos reikšmė šiai bylai yra ribota, nes jos perkėlimo laikotarpis dar nebuvo pasibaigęs bylos faktinių aplinkybių susidarymo metu.

12 — Žr. 7 išnašą.

38. Antra, OMS pateikti argumentai yra ginčytini tiek dėl su laiku susijusių priežasčių, tiek dėl teisinio pagrindo ir savarankiško taikymo. Ypač pavojinga nagrinėjamo Reglamento nuostatas automatiškai aiškinti pagal vėlesnį teisės aktą, ypač devyneriais metais vėliau priimtą direktyvą. Be to, pačiai Direktyvai jos taikymo srityje yra taikomos šio Reglamento nuostatos.

39. Galiausiai skirtumas tarp elektros dalių ir elektroninės įrangos, nurodytų atitinkamai nagrinėjamo Reglamento GC 010 ir GC 020 kategorijose, išlaikomas ir Reglamente 1013/2006/EB [13], kuris pakeičia ankstesnįjį Reglamentą ir buvo priimtas ketveriais metais vėliau nei nagrinėjamoji direktyva.

40. Atsižvelgdamas į išdėstytus samprotavimus, manau, kad atliekų kategorijų skirtumas, pagrįstas atliekų elektronikos arba elektros „kilme", vis dėlto yra svarbus Direktyvoje 2002/96/EB (EEĮA) įtvirtintų nuostatų prasme.

13 — Cituotas šios išvados 2 išnašoje. Šiuo klausimu pažymiu, kad remiantis šio Reglamento III priedu (žaliasis sąrašas), skirtumas, minimas GC 010 ir CG 020 kategorijose, turi pirmenybę Baselio konvencijos IX priedo B 1100 kategorijos klasifikavimo, įtvirtinto Reglamento V priedo I dalies B sąraše, pagal kurį elektros ir elektroniniams įrengimams taikomos tos pačios taisyklės, atžvilgiu.

41. Tai išaiškinus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą priėmęs teismas, siekdamas priskirti šiuos kabelius Reglamento GC 020 kategorijai, o dėl to jų vežimui būtų taikoma supaprastina žaliojo sąrašo procedūra, turės nustatyti, ar nagrinėjamų kabelių „kilmė" yra elektronikos įranga, nes tai yra Teisingumo Teismo jurisdikcijai nepriklausantis fakto klausimas, dėl kurio kilo ginčų tarp šalių per posėdį.

B — *Antrasis ir trečiasis klausimai*

42. Toliau kartu nagrinėsiu antrąjį ir trečiąjį klausimus, kuriais *Rechtbank te Rotterdam* iš esmės Teisingumo Teismo prašo nustatyti, ar į žaliąjį sąrašą įtrauktų medžiagų junginys, kuris pats nėra įtrauktas į šį sąrašą, gali arba turi būti laikomas patenkančiu į sąrašą ir ar tam būtina, kad abu junginį sudarantys elementai turėtų būti pateikiami arba vežami atskirai.

43. Svarbu tą apibrėžti, nes tai suteikia pagrindą nustatyti, kuri iš šiuo Reglamentu sukurtų kontrolės sistemų taikoma medžiagų vežimui. Tokiu atveju, jeigu į žaliąjį sąrašą įtrauktų medžiagų junginys būtų laikomas patenkančiu į šį sąrašą, būtų galima remtis cituotu Reglamento Nr. 1547/1999/EB D priedu, kad Kinijai neturi būti pranešta apie jų vežimą. Tačiau jeigu, atvirkščiai, „žaliųjų" atliekų junginys negali būti priski-

riamas žaliajam sąrašui, nes jis neminimas jokiame iš Reglamento priedų, turėtų būti pripažinta, kad privaloma taikyti išankstinio pranešimo sistemą, taikomą atliekų, įtrauktų į raudonąjį sąrašą, vežimui (Reglamento 15 straipsnis).

44. Dėl antrojo ir trečiojo klausimų Nyderlandų vyriausybė, vėl remdamasi Reglamento specifiniais aplinkos ir žmonių sveikatos apsaugos tikslais, pasisako už siaurą žaliojo sąrašo aiškinimą dėl kelių priežasčių. Pirmiausia, jos teigimu, sąraše yra įvairių rūšių atliekų, sudarytų iš dviejų „žaliųjų" medžiagų junginio, o tai leidžia manyti, kad sąrašas yra išsamus ir baigtinis. Antra, ji pažymi, kad medžiagos įtraukimas į žaliąjį sąrašą seka po rizikos, susijusios su atskirai imamos medžiagos panaudojimu, įvertinimo, o tai užkerta kelią įterpti junginiuose medžiagas, kurių nėra sąraše, nes su jų panaudojimu susijusi galima rizika nebuvo įvertinta.

45. Galiausiai Nyderlandų vyriausybė teigia, kad keleto „žaliųjų" medžiagų junginio atveju pavojus aplinkai gali būti didesnis, jeigu panaudojama tik viena iš medžiagų, paliekant kitas šalinti. Vien tokio pavojaus galimybė, jos nuomone, turėtų junginius neabejotinai pašalinti iš žaliajam sąrašui sukurtos sistemos. Nyderlandų vyriausybės teigimu, toks atvejis akivaizdžiai buvo šioje byloje, nes, jos žiniomis, elektros kabeliuose paprastai esantis varis Kinijoje panaudojamas pašalinant PVC deginant – t. y. nekontroliuojamos operacijos metu.

46. Tokiam siauram žaliojo sąrašo aiškinimui pritaria Portugalijos vyriausybė.

47. OMS mano priešingai, kad dviejų į žaliąjį sąrašą įtrauktų medžiagų junginys savaime nesukelia aplinkai kitų pavojų nei tie, kurie susiję su įvairiomis junginį sudarančiomis medžiagomis, jas vertinant atskirai, o dėl to šios atliekos ir buvo įtrauktos į žaliąjį sąrašą. Jos nuomone, tokį aiškinimą, kaip jau minėta, patvirtina įvairių valstybių ir Kinijos, kuri yra nagrinėjamo vežimo paskirties valstybė, praktika.

48. OMS teigimu, tokiam požiūriui pritariama 2001 m. OECD sprendimo nuostatoje [14], pagal kurią „žaliųjų atliekų" junginiui

14 — 2002 m. gegužės 21 d. Sprendimas C(2001) 107 galutinis.

taikoma „žalioji" kontrolės procedūra, jeigu šio junginio sudėtis netrukdo jo panaudoti nekenkiant aplinkai. OMS tvirtina, kad šis sprendimas yra svarbus nagrinėjamo Reglamento nuostatų aiškinimo instrumentas, nors jo nuostatos tiesiogiai ir netaikomos šioje byloje, nes Kinija nėra šio sprendimo šalis.

49. Savo ruožtu Komisija, nors ir pritaria plačiam OMS požiūriui į žaliojo sąrašo aiškinimą, vis dėl to mano, kad negalima automatiškai taikyti taisyklės, jog žaliųjų medžiagų junginio vežimui netaikomas pranešimo reikalavimas. Atvirkščiai, pavojus, susijęs su dviejų žaliųjų medžiagų junginio panaudojimu, turi būti vertinamas kiekvienu atveju. Nagrinėjamu atveju, atsižvelgiant į pavojų, susijusį su PVC panaudojimu, ji laikosi nuomonės, kad nagrinėjamas kabelis negali būti priskiriamas žaliajam sąrašui ir kad šiame sąraše esančioms medžiagoms taikomos procedūros negali būti taikomos tokios rūšies atliekoms.

50. Mano nuomone, nors atrodo, kad žaliasis sąrašas *prima facie* yra išsamus ir baigtinis sąrašas atvejų, kai netaikomos Reglamente įtvirtintos atliekų vežimo kontrolės procedūros, tokiam siauram šio sąrašo aiškinimui prieštarauja įvairios aplinkybės.

51. Pirmiausia, nors į žaliąjį sąrašą įtrauktos atliekos sudaro atskirą kategoriją, kuri, kaip nurodyta 1 straipsnio 3 dalyje, nepatenka į Reglamento taikymo sritį, ir, kadangi šios atliekos paprastai nepavojingos, joms netaikoma šiais teisės aktais sukurta kontrolės sistema, vis dėlto nemanau, jog iš to išplaukia, kad šis sąrašas dėl to yra baigtinis ir išsamus, nes, mano nuomone, toks aiškinimas prieštarautų tiek Reglamento tikslams, tiek žaliojo sąrašo preambulės formuluotei.

52. Šiuo kontekstu žaliojo sąrašo preambulė, kuri svarbi ne tik dėl savo tekstinės formuluotės, bet taip pat ir reikšmės Reglamento tikslų formulavimui, įtvirtina, kad: „nepaisant to, ar atliekos yra įtrauktos į šį sąrašą, ar neįtrauktos", jos negali būti vežamos kaip žaliosios atliekos, jeigu jos „užterštos kitomis medžiagomis" tiek, kad jas reikėtų įtraukti į gintarinį arba raudonąjį sąrašą, arba jų tampa neįmanoma panaudoti nekenkiančiu aplinkai būdu.

53. Antra, žaliojo sąrašo preambulės atviras pobūdis, kurį įrodo galimybės pašalinti iš sistemos šiam sąrašui priklausančias medžiagas, atsižvelgiant į tai, ar jos įrašytos į sąrašą [15], paminėjimas, nėra vienintelis pavyzdys. Tai taip pat matyti daugelyje žaliojo sąrašo kategorijų formuluočių, pavyzdžiui: „įskaitant, tačiau neapsiribojant", „ir kiti", „kita <...>", „pvz.", „kitos, įskaitant <...> tačiau neapsiribojant:". Tokios formuluotės leidžia manyti, kad nors žaliajame sąraše tam tikros medžiagos nėra aiškiai paminėtos, jos gali būti laikomos įtrauktomis į jį, jeigu jas galima priskirti tam tikroms „žaliųjų" atliekų kategorijoms.

54. Trečia, bet nebūtinai galiausiai, Teisingumo Teismas turėjo galimybę pareikšti nuomonę dėl žaliojo sąrašo preambulės minėtame sprendime *Beside*, kuriame jis pripažino, kad formuluotė „komunalinės arba buitinės atliekos", minima Reglamento, iš dalies pakeisto Sprendimu 94/721, gintarinio sąrašo AD 160 kategorijoje, apima atliekas, kurių didžiąją dalį sudaro į Reglamento žaliąjį sąrašą įtrauktos medžiagos, sumaišytos su kitomis tame sąraše esančiomis medžiagomis, ir „komunalinės arba buitinės" atliekos nenustoja būti „gintarinėmis atliekomis", todėl nepatenka į žaliąjį sąrašą, nebent buvo atskirai renkamos arba tinkamai surūšiuotos.

55. Šio sprendimo 34 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad „Reglamento III priedo gintarinio sąrašo AD 160 kategorijoje minima formuluotė „komunalinės arba buitinės" atliekos apima tiek atliekas, kurias daugiausia sudaro į Reglamento II priedo žaliąjį sąrašą įtrauktos atliekos, sumaišytos su kitomis sąraše esančiomis atliekomis, ir žaliajame sąraše paminėtos atliekos, sumaišytos su nedideliu kiekiu į šį sąrašą neįtrauktų medžiagų". Nemanau, kad šiuo sprendimo punktu galima pasiremti, kaip juo šioje byloje remiasi Nyderlandų vyriausybė ir kaip rėmėsi *Openbaar Ministerie* byloje, kurioje buvo pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą, tvirtinant, kad Reglamento sistemoje žaliojo sąrašo atliekoms taikomos taisyklės yra išimtis ir todėl žaliasis sąrašas turi būti aiškinamas siaurai.

56. Siekiant teisingai suprasti šį sprendimą, pirmiausia svarbu atsižvelgti į klausimą, į kurį Teisingumo Teismas siekė atsakyti sprendimo toje byloje 32–34 punktuose, ir

15 — Tačiau šiuo klausimu pažymiu, kad skirtingos Reglamento kalbinės versijos nėra vienodos: taigi, nors versijose italų, portugalų ir anglų kalbomis, pavyzdžiui, vartojamos tokios formuluotės: „indipendentemente dal fatto che vi figuri o meno", „regardeless of wether or not wastes are included", „independentemente de estarem ou não incluídos", versijose ispanų ir prancūzų kalbomis vartojamos formuluotės „independientemente de su inclusión", „indépendamment de son inclusion", kurios, atrodo, mažiau prieštarauja galimybei, kad žaliasis sąrašas gali būti išsamus ir baigtinis.

nagrinėti 34 punkto išvadą atsižvelgiant į jo priėmimo argumentus.

57. Pirmiausia aišku, kaip Teisingumo Teismas pats paminėjo savo sprendimo 21 punkte, kad jo buvo paprašyta išspręsti klausimą dėl atliekų, apskritai sumaišytų su kitomis atliekomis taip, kad paprastai tai būtų vadinama „išoriniu užteršimu“, o ne dėl junginio, kurį galima laikyti „savaiminiu mišiniu“, koks yra junginys šioje byloje.

58. Nors, kaip matyti, Teisingumo Teismas sprendime *Beside* pripažino, jog nagrinėjamos atliekos turi būti tinkamai atskirtos, kad jas būtų galima laikyti patenkančiomis į žaliąjį sąrašą, jis taip padarė dėl to, kad pagrindinė byla buvo susijusi su „užteršimu“ pašalinėmis medžiagomis, t. y. „žaliosioms“ priskiriamos medžiagos vežant susijungė su kitomis šiai rūšiai nepriklausančiomis medžiagomis, ir dėl to tapo neįmanoma jų teisingai klasifikuoti. Atliekas būtina tinkamai atskirti ir surūšiuoti siekiant jas identifikuoti ir priskirti žaliosioms atliekoms tam, kad tarp žaliajam sąrašui priskiriamų medžiagų neįsimaišytų atliekų, kurių šalinimas būtų kenksmingas aplinkai.

59. Atvirkščiai, ši byla yra susijusi su atliekų junginiu, kurį galima laikyti savaiminiu mišiniu, t. y. medžiagų junginiu, kurio atskyrimas (atskiriant PVC nuo vario deginant arba mechaniškai) yra pirmasis panaudojimo etapas Direktyvos 75/442/EEB [16] prasme. Iš to išplaukia, kad nei atliekų vežėjas, nei gamintojas negalėjo surūšiuoti nagrinėjamų medžiagų tam, kad jos būtų atskirtos.

60. Todėl neįmanoma išplėsti „tinkamo rūšiavimo ir atskiro surinkimo“ kriterijaus, kurį Teisingumo Teismas nustatė vadinamajam atliekų užteršimui iš išorės, taikymo šiai bylai, susijusiai su dviejų skirtingų medžiagų savaiminiu junginiu.

61. Dėl sprendimo *Beside* 34 punkto išaiškinimo konteksto reikia pažymėti, kad prieidamas prie šios išvados Teisingumo Teismas 32 punkte konstatavo, jog komunalinės arba buitinės atliekos nenustoja būti gintarinėmis atliekomis ir nepatenka į žaliąjį sąrašą, nebent jos buvo atskirai renkamos arba tinkamai surūšiuotos. Taip jis padarė dėl *kitame, 33 punkte paaiškintos priežasties, dėl faktinių aplinkybių apimančios kriterijų, kurį, Teisingumo Teismo nuomone, reikia taikyti byloje.* 33 punkte teigiama: „kaip aišku

16 — Būtent Komisija cituoja direktyvos R 4 ir R 11 stadijas, atitinkamai „metalų ir metalinių dalių perdirbimas ir panaudojimas“ ir „Atliekų, gautų atliekant operacijas R 1 ir R 10, panaudojimas“.

iš žaliojo sąrašo įžangos, atliekos, nepaisant to, ar jos įtrauktos į tą sąrašą, negali būti vežamos kaip žaliosios medžiagos, jeigu jos užterštos kitomis medžiagomis tiek, kad tai a) taip padidina atliekų keliamą pavojų, kad jos tampa priskirtinos gintariniam arba raudonajam sąrašui, arba b) trukdo panaudoti atliekas aplinkai nekenkiančiu būdu". Todėl Teisingumo Teismo panaudotas kriterijus, pirma, yra kriterijus, pagal kurį bendras atliekų mišinys gali būti lengvai pašalinamas iš žaliojo sąrašo ir į jį vėl įterpiamas, ir jis tikrai mažiau taikytinas savaiminiams junginiams; be to, svarbiausia, šis kriterijus, Teisingumo Teismo teigimu, aiškiai neleidžia manyti, kad žaliasis sąrašas yra išimtis arba kad jį reikia aiškinti siaurai, galutinai ir apskritai vertinant, ar tik konkrečiai sąraše minimiems „žaliųjų" atliekų junginiams gali būti taikoma sistema, kuria šis sąrašas pagrįstas. Vienintelė išvada, kurią galima padaryti, yra ta, kad į žaliąjį sąrašą įtrauktų medžiagų junginys turi būti vertinamas kiekvienu atveju, remiantis kiekvienos konkrečios bylos aplinkybėmis.

62. Tokie svarstymai leido man padaryti išvadą, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas nesiekė neleisti taikyti žaliajame sąraše minimos sistemos ir išorinio žaliųjų medžiagų užteršimo kitomis medžiagomis, ir vadinamojo savaiminio užteršimo žaliosiomis medžiagomis atvejais, jeigu dėl šio užteršimo nepadidėja tokių medžiagų panaudojimo keliami pavojai paskirties valstybėje.

63. Kad taip yra, patvirtina tai, jog generalinis advokatas F. G. Jacobs savo išvados *Beside* byloje 33 punkte: a) dėl požiūrio, kad žaliosios atliekos, patenkančios į vieną bendrąją kategoriją, niekada neturėtų būti maišomos su atliekomis, patenkančiomis į kitą bendrąją kategoriją, norint netaikyti pranešimo reikalavimo, paaiškino, kad šis požiūris netaikomas „mišinio, savaime būdingo atitinkamoms medžiagoms", atveju ir b) kaip savaiminį mišinį klasifikavo tokias atliekas kaip stikliniai buteliai su popierinėmis etiketėmis ir, panašiai kaip šioje byloje, kabelius varine šerdimi ir PVC apvalkalu [17].

64. Mano nuomone, aptartą išaiškinimą patvirtina ne tik mano siūloma žaliojo sąrašo sistema, bet taip pat ir Bendrijos nuostatų dėl atliekų vežimo bendrieji tikslai.

17 — Žr. generalinio advokato F. G. Jacobs 1997 m. spalio 23 d. Išvadą byloje *Beside ir Besselsen*.

65. Pažymiu, kad iš tikrųjų, kaip minima Reglamento keturioliktoje konstatuojamoje dalyje, žaliojo sąrašo tikslas yra netaikyti įprastų kontrolės procedūrų atliekų vežimui, jei atliekos skirtos panaudoti ir jų panaudojimas nekelia pavojaus aplinkai ar žmonių sveikatai. Viena vertus, to tikslas yra leisti kompetentingoms institucijoms, neapkraunant jų pranešimais, kurie nelaikomi svarbiais, daugiausia dėmesio skirti vežimui tų atliekų, kurios kelia ypatingą pavojų aplinkai, o kita vertus, skatinti atliekų panaudojimo „verslą", supaprastinant atliekų, priskiriamų tokiai rūšiai, vežimo procedūras.

66. Su šiais tikslais būtų nesuderinama tai, jeigu dviem medžiagoms, kurių panaudojimas nesukelia pavojaus aplinkai, a) nebūtų leista taikyti žaliojo sąrašo sistemos tik todėl, kad jos sudaro neatskiriamą junginį, net jeigu jos sujungtos taip, kad tai netrukto jų aplinkai nekenkiančiam perdirbimui, ir b) bet kuriuo atveju, netgi nesant pavojaus, būtų taikoma griežtesnė kontrolės sistema, kaip ir pavojingomis laikomų medžiagų (kaip antai į raudonąjį sąrašą įtrauktos medžiagos) vežimui.

67. Be to, taikyti ankstesniame punkte išdėstyto siauro aiškinimo neleidžia ir Reglamento tikslai.

68. Taigi, nors tiesa, kad bendrasis Reglamento tikslas yra sukurti suderintą atliekų vežimo kontrolės procedūrų sistemą, ribojančią atliekų judėjimą, siekiant užtikrinti gamtinių išteklių apsaugą, reikia vis tiek pažymėti, kad visa kontrolės sistema yra pagrįsta esminiu „šalinti" skirtų atliekų ir „panaudoti" skirtų atliekų atskyrimu.

69. Siekiant apsaugoti aplinką, Reglamentu siekiama kontrolės procedūromis apriboti atliekų, skirtų „šalinti", judėjimą tarp valstybių pagal „ekonominio pakankamumo ir artumo" principus, tačiau šie principai netaikomi atliekų vežimui panaudoti [18]. Panaudoti vežamų atliekų atveju Bendrijos teisės aktų leidėjas sukūrė laisvo judėjimo sistemą, skirtą skatinti panaudojimą, su sąlyga, kad toks vežimas nesukelia pavojaus aplinkai, ir leidžiant ūkio subjektams perdirbti tokio pobūdžio atliekas toje valstybėje ir įmonėje, kurios siūlo palankiausias sąlygas.

18 — Šiuo klausimu žr. *ex multis* 1998 m. birželio 25 d. Sprendimą *Dusseldorp ir kt.* (C-203/96, Rink. p. I-4075, 32–34 punktai).

70. Iš to išplaukia, kad atsižvelgiant į minėtus tikslus palengvinti administracines procedūras ir paskatinti atliekų grąžinimą į gamybos ciklą, medžiagų, kurios atskirai patenka į žaliąjį sąrašą, junginiams gali būti taikoma šio sąrašo sistema, net jeigu pats junginys nėra į jį įtrauktas, laikantis sąrašo preambulės a ir b punktuose įtvirtintų sąlygų.

71. Ypač manau, kad maišytų atliekų vežimui yra taikoma žaliajame sąraše nurodyta sistema, jeigu tenkinamos tam tikros sąlygos, t. y.: a) jeigu nagrinėjamas junginys yra dviejų į žaliąjį sąrašą įtrauktų medžiagų junginys; b) jeigu šios atliekų junginių rūšys yra skirtos panaudoti pagal Direktyvą 75/442/EEB ir c) jeigu šių medžiagų junginio panaudojimas nesukelia taršos, kuri gali sukelti didesnį pavojų aplinkai, nei jas panaudojant atskirai.

72. Iš to išplaukia, kad šioje byloje pirmiausia būtina nustatyti, ar aptariamas kabelis buvo skirtas panaudoti paskirties valstybėje, ypač įsitikinant, ar pirmoji apdirbimo stadija apims „panaudojimo" operaciją pagal Direktyvos 75/442/EEB B priedo [19] suskirstymą. Ypač darant prielaidą, jog, pavyzdžiui, pirmojoje aptariamo kabelio apdirbimo stadijoje bus atskiriama varinė šerdis nuo PVC apvalkalo, toks atskyrimas, kad jį būtų galima laikyti „panaudojimu", turi būti vykdomas pagal minėtos direktyvos B priede numatytas operacijas.

73. Antra, būtina įvertinti, ar atsižvelgiant į šių medžiagų sujungimo pobūdį, abi kabelius sudarančios medžiagos gali būti panaudojamos aplinkai nekenkiančiu būdu ir ar pavojus aplinkai ne didesnis nei pavojus, susijęs su vario ir PVC panaudojimu kaip atskirų medžiagų.

74. Pagrindžiant minėtą žaliojo sąrašo aiškinimą, taip pat reikia pažymėti, kad ne tik Ispanijos teisinėje sistemoje, t. y. atliekų siuntimo valstybės teisinėje sistemoje, bet taip pat ir tranzito valstybės – Nyderlandų – teisinėje sistemoje atliekos, kurias sudaro medžiagų, atskirai įtrauktų į žaliąjį sąrašą, junginys, kurio paties nėra žaliajame sąraše, laikomos patenkančiomis į žaliąjį sąrašą

19 — Kaip jau matėme, vienas iš Reglamente įtvirtintų kriterijų nustatyti, kuri kontrolės sistema turi būti taikoma, yra vežimo tikslas; tokiame kontekste turi būti klasifikuojama pirmoji atliekoms taikoma operacija (šiuo klausimu žr. 2003 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Sita*, C-116/01, Rink. p. I-2969, 40–49 punktus). Tik jei pirmoji vežamų atliekų apdirbimo operacija gali būti laikoma panaudojimu Direktyvos 75/422 prasme, bus tenkinama pirmoji žaliojo sąrašo sistemos taikymo nagrinėjamam vežimui sąlyga.

(bent jau teismo sprendimuose). Kalbant apie Ispaniją, tai akivaizdu iš OMS pateiktų rašytinių pastabų, o dėl Nyderlandų – iš *Rechtbank te Rotterdam* nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą minimo 2005 m. gegužės 11 d. *Raad Van State* (Valstybės tarybos) sprendimo.

75. Taip pat manau, jog tokio žaliojo sąrašo aiškinimo nekeičia, kaip tvirtina Nyderlandų vyriausybė, tai, kad atliekų junginiai sąraše aiškiai minimi atskirai, pavyzdžiui, „panaudotos pneumatinės padangos" GK 020 kategorijoje arba „vienkartiniai fotoaparatai be baterijų" GO 050 kategorijoje. Mano nuomone, tai klasikiniai atliekų junginiai, kuriuos galima laikyti Bendrijos teisės aktų leidėjo paminėtais tiesiogiai dėl patogumo ir kaip pavyzdžiai.

76. Panašiai, kaip minėta 70 punkte ir kt., tai nepaneigiama ir tuo, kad nagrinėjamą Reglamentą neseniai pakeitė Reglamentas Nr. 1013/2006, kuriame yra specialių nuostatų dėl atliekų „junginių", kuriuos sudaro atliekos, įtrauktos į žaliąjį sąrašą, tačiau kurie nėra patys sąraše, vežimo, įtvirtinant, kad žaliojo sąrašo sistema taikoma tik tiems junginiams, kurie greta dviejų „žaliųjų" medžiagų taip pat yra įtraukti į specialų priedą (III A priedą), kuris gali būti keičiamas valstybių narių pasiūlymu pagal komitologija vadinamą procedūrą. Šį sistemos pakeitimą aiškiai pagrindžia reikalavimas suderinti aplinkos apsaugą su sistema, pagrįsta teisiniu saugumu, t. y. reikalavimu, kurį tikrai geriau tenkina kiekvienu atveju priimamais sprendimais grindžiamos sistemos pakeitimas išsamiomis taisyklėmis, taikomomis konkretiems atvejams.

77. Tačiau tai, kad iki tokių teisės aktų pakeitimų taikyta sistema turėjo aprašytus požymius, reiškia, jog naująja sistema, įtvirtinta naujose nuostatose dėl atliekų vežimo, negalima remtis taikant senąją sistemą. Tai taikoma ypač atsižvelgiant į principą *nulla poena sine lege* dėl to, kad nagrinėjama sistema, kaip aiškiai rodo faktai, yra skirta taikyti kartu su baudžiamųjų sankcijų sistema.

V — Išvada

78. Atsižvelgdamas į išdėstytus samprotavimus, siūlau Teisingumo Teismui atsakyti į *Rechtbank te Rotterdam* pateiktus prejudicinius klausimus taip:

1. Kabelių atliekos patenka į Tarybos reglamento (EEB) Nr. 259/93 dėl atliekų vežimo Europos Bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos priežiūros ir kontrolės žaliojo sąrašo (II priedas) GC 020 kategoriją, jeigu jos yra arba buvo elektroninės įrangos dalis.

2. Žaliajame sąraše nenurodytą junginį, sudarytą iš Reglamento (EEB) Nr. 259/93 žaliajame sąraše išvardytų medžiagų, galima laikyti žaliajam sąrašui priklausančia medžiaga ir jam gali būti taikoma atitinkama vežimo sistema, jeigu jis vežamas panaudoti paskirties valstybėje ir laikomasi žaliojo sąrašo preambulės a ir b punktuose įtvirtintų sąlygų.

3. Tam, kad į Reglamento (EEB) Nr. 259/93 žaliąjį sąrašą įtrauktų keleto medžiagų junginio vežimo atveju būtų taikoma žaliojo sąrašo sistema, nebūtina, kad šios medžiagos būtų vežamos arba siūlomos atskirai.